Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	2T/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6916010438
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Ján Bodnár
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2016:6916010438.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného Š. H., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. októbra 2016 samosudcom Jánom Bodnárom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Š. H., nar. XX.XX.XXXX v S. J., trvale bytom Č. XX, okres S. J., bez zamestnania,

j e v i n n ý, ž e

26.03.2016 v čase okolo 19,00 h v Rimavskej Sobote na Ul. S. XXX/X v byte č. X, vulgárne vynadal a potom udrel rukou do tváre svoju družku J. J., nar. XX.XX.XXXX v S. J., trvalým bydliskom S. J., Ul. S. XXX/X a následne jej pod krk priložil nôž, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, že on nie je ako jej bývalý priateľ a aj spraví to, čo hovorí, čím jej vyššie uvedeným konaním spôsobil zranenie, a to pomliaždenie tváre vľavo s miernym opuchom a drobnú skôr hryznú ranu dolnej pery bez potreby zošitia, ktoré si vyžiadali liečbu v trvaní 10 dní a uvedeným konaním obvinený vzbudil u poškodenej J. J. dôvodnú obavu,
t e d a
- inému sa vyhrážal smrťou a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák.,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona samosudca obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu na obvineného Š.Q. H. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného Š. H., ktorý na svoju obranu vypovedal, že zo žalovaného skutku sa necíti byť vinný, kritického dňa bol spolu s družkou J. J. u jej rodičov, kde sa dostal do konfliktu s jedným členom jej rodiny. Družka sa nahnevala a povedala, aby išli domov. Keď došli domov do bytu v S. J. na ul. S. č. X vo večerných hodinách, tak začala na neho vykrikovať družka, že jej urobil hanbu pred celou rodinou. Obaja boli pod vplyvom alkoholu a neskoršie mu začala vyhadzovať veci na chodbu. Potom došlo ku hádke ku konfliktu medzi obžalovaným a jeho družkou t.j. poškodenou, družka ho opľula a strčila ho pri kúpelni. Obžalovaný ju tiež strčil, ale družka nespadla, oprela sa o stenu, je možné, že si pri tom udrela hlavu, ale poprel tú skutočnosť, že by jej priložil nôž pod krk a vyhrážal sa jej zabitím. Družka mala v rukách nôž, ktorý jej zobral a zapichol do kuchynskej linky, ona ušla preč z bytu von len v nohavičkách a kam išla, to nevedel uviesť a obžalovaný odišiel z bytu preč do herne I., kde si chcel kúpiť cigarety a odkiaľ ho potom zobrali policajti. 03.09.2016 uzavrel s poškodenou sobáš prostredníctvom splnomocnenca na Matričnom úrade Obce Č. a sobášny list odovzdal jeho fotokópiu ako listinný dôkaz do spisu. Ďalej dodal len toľko, že keď mu vyhodila veci a strčila do neho kritického večera a vyhodila mu z okna aj telefón aj tlakomer, tak sa nahneval, ale sa jej nevyhrážal nožom, ani sa jej nevyhrážal, že ju zabije. Na záver dodal len toľko, že bola to len žiarlivostná scéna zo strany poškodenej, lebo mala dosť vypité, poškodená nemala zlomenú sánku ako to bolo pôvodne zistené, nakoľko pri lekárskom vyšetrení v P. bolo jednoznačne zistené, že takéto zranenie poškodená kritického dňa neutrpela. Na záver dodal len toľko, že podľa neho poškodená nemala také závažné zranenia, ktoré by si vyžadovali liečbu do 10 dní. O tom, že sa ho poškodená nebojí, svedčí aj skutočnosť, že po tom ako bol prepustený z väzby poškodená s ním uzavrela manželstvo 03.09.2016.

Samosudca ďalej vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom svedkyne a poškodenej J. J. a teraz už H., ďalej vypočul svedkyňu D. J..

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, a to E. Q. a výpoveď svedkyne a splnomocnenkyne poškodenej strany E.. E. Ž..

Podľa § 268 ods. 2 Tr.por. boli prečítané oba znalecké posudky a tiež aj výpoveď znalkyne E.. Š. z čl. 91-92.

Podľa § 269 Tr. por. samosudca vykonal ďalšie dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o ohliadke miesta činu, náčrtku miesta činu spolu s fotodokumentáciou, ďalej bola prečítaná lekárska správa o zdravotnom stave poškodenej, odpis registra trestov na obžalovaného, výpis z priestupkovej lustrácie, hodnotenie obžalovaného z Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica, správa o povesti na obžalovaného, čestné prehlásenie, nový odpis registra trestov na obžalovaného , nový výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, nová správa na obžalovaného z Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica a fotokópia sobášneho listu a na záver bolo oboznámené s obsahom pripojených spisov sp.zn. 2T/150/2014 a sp.zn. 11T/37/2014 Okresného súdu Rimavská Sobota.

Poškodená J. J. v prípravnom konaní v plnom rozsahu obžalovaného usvedčovala zo spáchania trestnej činnosti takým spôsobom ako to bolo popísané v skutku v obžalobe prokurátora. Na hlavnom pojednávaní však pozmenila výpoveď v prospech obžalovaného, a to takým spôsobom, že poprela tú skutočnosť, že by jej bol obžalovaný kritického večera priložil nôž na krk, ani sa jej nevyhrážal zabitím a podľa nej ani neutrpela žiadne zranenie. Nevedela hodnoverným spôsobom vysvetliť zmenu svojej výpovede, len uviedla, že 03.09.2016 uzavrela s ním manželstvo a sobášny list sa nachádza v spise na čl. 203. A pokiaľ uviedla v prípravnom konaní nejaké iné skutočnosti ako na hlavnom pojednávaní, tak si to vymyslela, lebo bola v podnapitom stave. To bolo celé jej vysvetlenie, prečo zmenila výpoveď v prospech obžalovaného.

Svedkyňa D. J. zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania, ale konkrétne pri konflikte v byte svojej dcéry nebola prítomná, tak na priebeh celej udalosti sa nevedela vyjadriť. Podľa nej obžalovaný v tom čase požil alkoholické nápoje na lieky, ktoré mu predpísal psychiater, a preto sa aj agresívne správal a bol nervózny.

Svedkyňa E. Q. v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedla, že kritického večera prišla ku nej poškodená, ktorá ju žiadala, aby zavolala hliadku na OO PZ Rimavská Sobota, svedkyňa zavolala na OO PZ Rim.Sobota, policajti o chvíľku aj prišli, a poškodená bola len v spodnom prádle a tričku, táto svedkyňa jej požičala nejaké oblečenie a postarala sa aj o syna a poškodená hneď odišla na políciu podať trestné oznámenie, ale táto svedkyňa sa nevedela vyjadriť o konflikte medzi obžalovaným a poškodenou, lebo tam nebola prítomná, ani sa o tom s poškodenou nerozprávali.

Znalkyňa E.. O. Š. uviedla, že obžalovaný nepotrebuje žiadne ochranné opatrenie a postačí mu len to, že bude evidovaný v protialkoholickej poradni spolu so zákazom požívania alkoholických nápojov. Znalkyňa uviedla, že v čase, keď sa skutok stal, kritického dňa okolo 19,00 hod., tak mohol mať obžalovaný v krvi od 1,71 do 1,80 promile alkoholu v krvi. Nachádzal sa v stave stredne ťažkej jednoduchej opilosti, ktorú si však navodil sám.

Znalec E.. I. P. vo svojom znaleckom posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie o zranení J. J. sa vyjadril takým spôsobom, že utrpela pomliaždenie tváre vľavo s miernym opuchom, drobnú skôr hryznú ranu dolnej pery, nevyžadujúcu zošitie. K mechanizmu vzniku popisovaných zranení sa vyjadril takým spôsobom, že išlo skôr o jednorázové tupé násilie, najskôr úder otvorenou rukou. Pri tomto údere mohlo dôjsť k pohryznutiu dolnej pery, alebo k nárazu dolnej pery o zuboradie. Úder päsťou, aspoň silnejší úder je nepravdepodobný, lebo by vznikla výraznejšia podkožná krvná podliatina u poškodenej. Rtg nález a vyšetrenie poškodenej v Košiciach vylúčilo zlomeninu sánky ako aj starú zlomeninu sánky. Podľa neho sa jednalo o úraz ľahký, pre život nie nebezpečný s liečbou takéhoto zranenia do 10 dní. Na základe uvedených skutočností znalec uviedol, že vlastná liečba trvala 7 dní, poškodená nebola vypísaná na PN a v prípade vypísania na PN by to trvalo do 10 dní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých dôkazov súd mal za preukázané, že obžalovaný spáchal svojím konaním taký skutok ako je presne popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Tieto skutočnosti sú preukázané výpoveďami poškodenej J. J. z prípravného konania, kde podrobne opísala celé konanie obžalovaného tak ako je to presne špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Samosudca neuveril zmenenej výpovede poškodenej J. J. na hlavnom pojednávaní, nakoľko táto tvrdila len to, že mala konflikt s obžalovaným kritického večera, ako prišli večer domou z návštevy u matky obaja popíjali alkoholické nápoje. Potom došlo medzi nimi k hádke ako prišli domou do bytu a zmenu svojej výpovede odôvodnila tým, že si všetko vymyslela z pomsty, že jej obžalovaný mal priložiť nôž na krk, ani sa jej nevyhrážal zabitím a neutrpela ani žiadne zranenie. Uvedenú zmenu svojej výpovede nevedela náležite odôvodniť, nakoľko aj zo znaleckého posudku aj z výpovede svedkyne E. Q., ktorá prišla s ňou do kontaktu hneď po uvedenej udalosti, jednoznačne vyplývalo, že sa poškodená obžalovaného bála, a preto aj žiadala, aby zavolala hneď na políciu a utrpela aj také zranenie ako bolo popísané v znaleckom posudku. Podľa názoru samosudcu poškodená zmenila výpoveď tendenčne so snahou pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti, nakoľko s ním uzavrela manželstvo a nechcela, aby obžalovaný išiel do výkonu trestu, lebo uvedený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, a preto samosudca neuveril jej zmenenej svedeckej výpovedi. Svedkyňa D. J. a svedkyňa E. Q. podrobne v prípravnom konaní vo svojich výpovediach popísali tú skutočnosť, že poškodená sa bála obžalovaného, ale o priebehu skutku sa nevedeli vyjadriť, lebo tam neboli prítomné. Znalec z odboru chirurgie v znaleckom posudku popísal a potvrdil tie zranenia, ktoré boli zistené u poškodenej a tiež stanovil ich liečbu, a to v trvaní 10 dní. Znalkyňa E.. O. Š. v záveroch znaleckého posudku potvrdila tú skutočnosť, že obvinený bol v kritickom čase v stave stredne ťažkej jednoduchej

opilosti, ktorú si privodil sám, a preto nesie plnú trestnú zodpovednosť za svoje konanie. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu aj s fotodokumentáciou vyplýva, že na mieste činu sa nachádzali porozhadzované veci, na pracovnej doske v kuchyni sa nachádzal nôž a v spálni sa nachádzal čierny nôž s dierkami, ktorý bol tiež zaistený pre účely trestného konania a patril poškodenej.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov súd prišiel k takému záveru, že obžalovaný sa dopustil kritického večera takého konania ako je presne špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a pokiaľ sa týkalo jeho obrany, že sa poškodenej nevyhrážal nožom, ani jej nespôsobil žiadne zranenie, týmto tvrdeniam súd neuveril, lebo svedeckými výpoveďami poškodenej z prípravného konania a výpoveďou svedkyne E. Q., čiastočne aj výpoveďou matky poškodenej D. J. boli potvrdené tie skutočnosti, ktoré boli popísané v skutku vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Znaleckými posudkami, zápisnicou o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou a ostatnými listinnými dôkazmi bola trestná činnosť obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná a samosudca jeho obranu hodnotil ako neopodstatnenú a nedôvodnú.

Súd konanie obžalovaného Š. H. právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák., lebo inému sa vyhrážal smrťou a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t.j. so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu. Ďalej konanie obžalovaného súd právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., lebo inému úmyselne ublížil na zdraví a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu.

Obžalovaný Š. H. v mieste bydliska je hodnotený dobre, je bez zamestnania, v priestupkovom konaní bol dvakrát stíhaný za rôzne priestupky, pokiaľ bol vo výkone väzby, tak bol hodnotený kladne. Doteraz bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/150/2014 zo dňa 22.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.10.2014, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov na skúšobnú dobu 18 mesiacov, skúšobná doba mu trvala do 28.04.2016, čiže samosudca konštatoval, že tento skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. súd pri ukladaní trestov vychádza zo zásady, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu má zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z tejto základnej zásady pre ukladanie trestov a podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca u obvineného nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona a vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, lebo spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností bol 0:2.

V danom prípade súd za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona vzhľadom na nové pomery obžalovaného mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a pre zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto mu súd uložil trest odňatia slobody, a to úhrnný vo výmere 8 mesiacov, lebo prihliadol aj na tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, ale ďalej prihliadol aj na takú osobitnú skutočnosť, že po spáchaní skutku obžalovaný

uzavrel manželstvo s poškodenou, čiže spoločenská nebezpečnosť jeho konania už v čase vyhlásenia rozhodnutia bola iná a bola nižšieho stupňa ako v čase spáchania skutku, a preto mu súd uložil aj miernejší úhrnný nepodmienečný trest odňatia vo výmere 8 mesiacov za použitia § 41 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaného pre výkon trestu samosudca zaradil podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo tento nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest dáva dostatočnú záruku, že pomôže k náprave obžalovaného, lebo iný druh trestu by nepostačoval na jeho prevýchovu a nápravu.
t e d a
- inému sa vyhrážal smrťou a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:
- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)
Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.